

nu vil forandre dette, maa det være dets egen Sag; men jeg troer ikke, at Thinget skal bruge sin Vægt og Autoritet til at forandre et Princip, der vistnok er tilstede paa mange andre Punkter i Kunstnerverdenen.

Der er vel blevet anført fra den høitærede Ministers Side, at Sagen stiller sig noget naturligere derved, at Professorene nu maae ansees for at være traadte i et fuldstændigere Embedsforhold end tidligere. Jeg troer ikke, at denne Bemærkning kan være ganske afgjørende; thi jeg indseer ikke Andet, end at der i denne Retning kun kan være Spørgsmaal om at udvide det Arbejde, der har været tildeelt vedkommende Professore; men deres endelige Stilling som Embedsmænd er vistnok bleven fastsat langt tidligere; thi vi finde netop i Fundatsen af 28de Juli 1814 § 23 det Udtryk, at Akademiets Professore skulle betragtes som Embedsmænd, og da jeg ikke kan indse, at der i denne Henseende er indtraadt væsentlige Forandringer, finder jeg, at denne Omstændighed ikke kan være afgjørende for at vedtage det Forslag, der er fremkommet fra Ministeriets Side. Der fremkommer ogsaa en Belysning, naar man tænker sig ind i dette Valgforhold i Akademiet; thi efter Bekjendtgørelsen af 28de Juli 1857 skulle ikke alene Professorene i Kunsten vælges af Akademiets Medlemmer, men ogsaa desuden Directeuren, Vice-directeuren og Cassereren. De to første Poster ere, hvis jeg ikke feiler, uden noget Bederslag, hvorimod Cassererposten, som synes at være en underordnet Post, hidtil kun er lønnet med 100 Rd. Dette Forhold stiller sig nu paa den eendommelige Maade, at i det Hele ved de nævnte Poster — som vistnok ere af stor Betydning, saasom Directorens og Vice-directorens — der skulde den tidligere Regel vedblive, at Akademiet kunde vælge, og ligesaa med Hensyn til de underordnede Gage-Poster; men med Hensyn til det, som synes at være det egentlig væsentlige i Sagen, nemlig Professor-Posterne, der skulde der etableres en ny Regel. Dette maa betragtes med nogen Værløshed fra Thingets Side. Kun et lille Punkt skal jeg endnu tilføje, nemlig det, at Spørgsmaalet om Frihellig ikke forekommer mig aldeles klart. Naar man gaaer Udkaftet

igjennem, synes det, at Akademiets Forvalter er i Besiddelse af Frihellig; men det er ikke ganske klart, om det er Meningen, at han skal vedblive at beholde sin Beboelsesleilighed eller ikke; dersom han skulde beholde den, vilde det ubestrideligt foranledige en Extraudgift af 400 Rd. til Huusleie for de Professore, som ikke kunde komme i Besiddelse af en saadan Leilighed. Der forekommer mig endelig at være noget uklart med Hensyn til den Betalingsmaade, der skal finde Sted for de Personer, som ville være at behandle efter § 3. Disse Mænds Stilling er nemlig bygget paa en Lønning af 500 Rd., med enkelte Undtagelser. Desuagtet menes det efter § 3, at Vedkommendes Lønning skulde udbetales med $\frac{2}{5}$ i Sæd og, som det hedder, udbetales efter Bestemmelserne i Loven af 19de Februar 1861 § 1. Det vil erindres, at efter Bestemmelserne i denne Lov skal, for de første 500 Rd.'s Vedkommende, de 60 Rd. af hvert 100 Rd. ansættes og behandles efter Sædprincippet, og det er mig derfor ikke ret klart, om det er en Trykfeil, at der ikke staaer $\frac{2}{5}$ istedetfor $\frac{3}{5}$; men hvis det ikke er at forståe saaledes, kommer der en vis Irregularitet i Forholdene, idet de vedkommende Mænd, her er Spørgsmaal om, ere Personer, der tjene under 500 Rd., og som derfor, ligesom alle andre Embedsmænd og Betjente, burde behandles efter de almindelige Regler. En enkelt Lønnes vel over 500 Rd., nemlig Forvalteren, hvilken ene Person efter § 3 vil blive ganske at behandle efter samme Regel som de underordnede Embedsmænd, og det forekommer mig derfor, at der ikke er god Consequents i den nævnte Regel, saaledes som den er fastsat fra Ministeriets Side. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Kirke og Underviisningsministeren: Jeg kan ikke Andet end være den sidste Taler taknemmelig for, at han er fremkommen med de Indvendinger, han gjorde gjældende. Det har kostet mig ikke ringe Overvindelse at gjøre det Forslag, som findes i Lovudkastet, at for Fremtiden Professorene ved Akademiet for de skjønnede Kunster ansættes af Kongen efter Indstilling af Kirke- og Underviisningsministeriet. Det har kostet mig ikke